У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVIII. Ч. 18. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 28-го СІЧНЯ 1971 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JANUARY 28, 1971 No. 18. VOL. LXXVIII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Середа, 27 січня 1971

В АМЕРИЦІ

НАЙВИЩИЙ СУД ЗСА ПРИЙШОВ до рішення, що матері з малими дітьми повинні мати такі ж самі права, як і батьки з такими ж малолітніми дітьми. Тому питання статі не може відігравати ніякої ролі. Якщо, наприклад, працедавці не бажають дати праці батькові, що має малолітніх дітей, то так само вони можуть відмовити в місці праці й матері з малолітніми дітьми.

НАЙБІЛЬША ЕЛЕКТРИЧНА ТУРБІНА КОМПАНІЇ „КОН ЕДІСОН" в Рейзенвуд на Квінсі знову вийшла з ладу, після довгого ремонту. Представник компанії повідомив, що навіть коли б та велетенська турбіна працювала, то й тоді „Кон Едісон" не зміг би забезпечити електричним струмом влітку цього року всіх, що струму потребують. Ще в травні минулого року вийшов з ладу нуклеарний ґенератор тієї ж компанії. Треба припускати, що влітку підприємства і населення буде відчувати нестачу електрики.

В НЮ ЙОРКУ ПОМЕР НА 75-МУ РОЦІ ЖИТТЯ ВІЛЬЯМ ВІЛСОН, відомий раніше як Білл В., колишній працівник на Волл-стріт, який започаткував 36 років тому в ЗСА протиалькогольну акцію. Зарікшись пити, він створив товариство „Алкоголік Анонимус", до якого в ЗСА й інших країнах ввійшли 475 000 осіб, котрі з допомогою цього товариства зуміли зірвати з алькоголізмом. Залишив дружину - вдову, яка продовжуватиме його працю.

У МОНТРЕАЛІ РОЗПОЧАВСЯ СУДОВИЙ ПРОЦЕС над Полем Розом, головним обвинуваченим у вбивстві міністра праці Квебекської провінції П'єра Ляпорта. Поль Роз сказав до сусідів за себе й своїх трьох „колеґ", що „нас судитиме народ Квебеку, коли перебере владу в свої руки". Підсудний належить до екстремістської організації „Фронт Визволення Квебеку", яка в жовтні минулого року викрала й замордувала П. Ляпорта.

АНТИДЕФАМАЦІЙНА ЛІГА БНАЙ БРІТ ВПЕРШЕ з часу другої світової війни попередила жидівське населення в ЗСА, що в цій країні „поширюється політично-інспірований антисемітизм". Ліга вказала, що антисемітські настрої є як у правих, так і в лівих американських організаціях. На поширювану пропаганду між американською молоддю, що арабські повстанці проти Ізраїлю є героями - патріотами, представник Ліги вказав, як на приклад перекручування правди, назвавши організацію „Ель Фата" і її членів „терористами й представниками комуністичного імперіялізму".

КРАЙОВА КОНФЕРЕНЦІЯ НЕҐРИТЯНСЬКИХ АДВОКАТІВ повідомила, що 12 чорних професорів із 11 коледжів, у тому і з Ратґерського університету, будуть захищати Анджелу Дейвіс. Її обвинувачено в принесенні зброї на суд, де потім відбулося вбивство. А. Дейвіс належить до комуністичної партії.

У ПОНЕДІЛОК 25 СІЧНЯ В СЕНАТІ ПОЧАЛИ розглядати законопроєкт, за яким дві третини всіх видатків населення на медичну обслугу мали б покривати федеральний і місцеві уряди. 23 сенатори підтримали цей новий плян медичного забезпечення, але ще не відомо, чи його схвалить Сенат.

У СВІТІ

30 БЕРЕЗНЯ ВІДБУДЕТЬСЯ у Москві 23-ій з черги конґрес компартії СССР і кремлівські правителі, маючи на оці звітування на ньому, ведуть відповідну закордонну політику — твердить західня преса. Здогадуються, що власне з уваги на той партійний конґрес, Москва не дозволяє на покращання ситуації довкола Західнього Берліну ані на Близькому Сході, щоб це не робило враження, що послаб совєтський „динамізм" та що мали успіх західні великодержави в своїх заходах.

У ДЮССЕЛЬДОРФІ В ЗАХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ ВІДБУВАЄТЬСЯ конвенція найбільшої в Західній Німеччині Християнсько - демократичної Унії з участю 557 делеґатів від льокальних партійних станиць та кругло 2.000 інших видатних партійних діячів. Кол. канцлер Курт Ґеорґ Кізінґер виголосив велику промову з гострою критикою так званої „східньої політики" теперішнього канцлера Віллі Брандта, яку він назвав авантурницькою. Мовляв: Брандт признав самі концесії Совєтському Союзові не діставши нічого в заміну, бо Совєти не здійснили навіть усної обіцянки, що покращає ситуація довкола Західнього Берліну.

У БРИТАНІЇ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ поштовий страйк. Поштовики вимагають підвишки платень на 15 відс., а уряд погоджується дати їм тільки 8 відс. Однак страйк не охопив всіх робітників і службовиків на 100 відс.

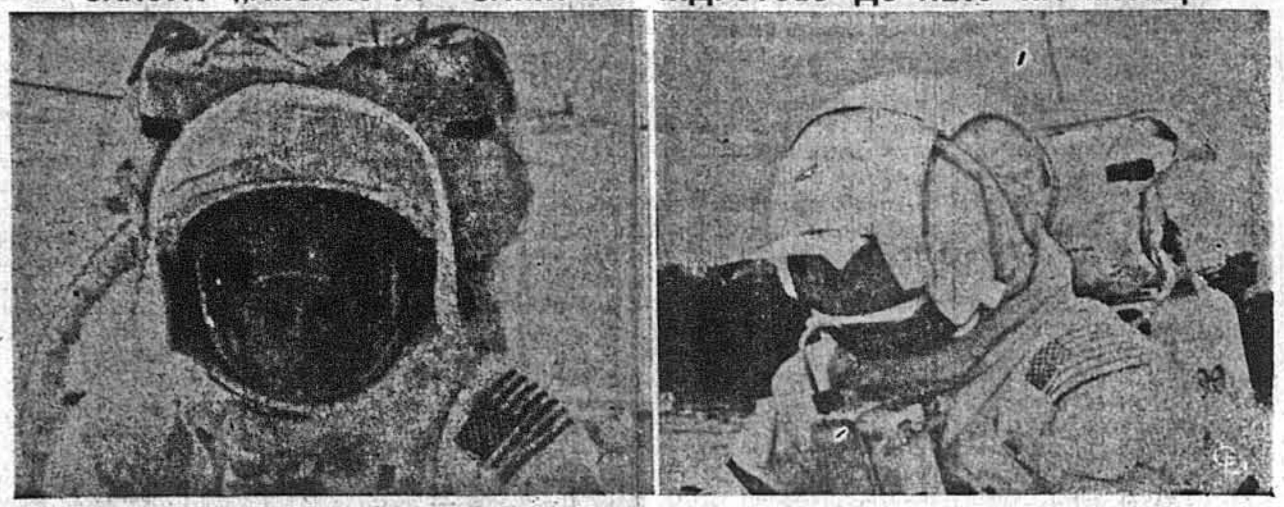
У БРИТІЙСЬКІЙ ПАЛАТІ ГРОМАД ПЕРЕРВАНО на 15 хвилин засідання внаслідку демонстрації, яку вчинили члени опозиційної Партії Праці, невдоволені способом голосування над урядовим законопроєктом про звуження можливостей робітничих страйків. Опозиційні посли припинили свою демонстрацію тоді, коли голова парляменту, колишній консервативний міністер закордонних справ Селвин Ллойд, заявив з гумором: „Це щось таке нудне, як влаштування стоючки овації" — всі вибухнули сміхом і опозиціоністи замовкли.

У ПІВДЕННО - АФРИКАНСЬКОМУ СОЮЗІ АРЕШТОВАНО декана Англіканської Церкви в Йоганнесбурґу. Церква рішила так довго бити в дзвони, поки не звільнять декана. Але директор місцевої поліції заявив, що дзвони йому не шкодять і він не звільнить декана, якому закидають порушення закону про расовий поділ.

КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА В ПОЛЬЩІ ОТРИМАЛА від комуністичного режиму поважну поступку: їй призн али на власність всі церкви, манастирі й церковні будинки, які належали колись німецьким Церквам перед приєднанням до Польщі західніх, так званих відзисканих, земель. Однак держава, мабуть, не признає Церкві колишніх німецьких церковних ґрунтів. Новий польський прем'єр Пйотр Ярошевіч зразу після приходу до влади заповів покращання державно - церковних відносин.

СХІДНЬО - НІМЕЦЬКІ КОМУНІСТИ ВІДКРИЛИ 10 безпосередніх телефонічних ліній між Східнім і Західнім Берліном. Очевидно, що це смішно мало для обслугування поверх мільйона мешканців Західнього Берліну, які мають у Східньому Берліні найближчих членів родин чи приятелів. 27 травня 1952 року східньо - німецькі власті розмонтували 5.000 телефонічних ліній, що сполучали дві частини поділеної колишньої столиці Німеччини.

ЗАЛОГА „АПОЛЛО-14" ЗАКІНЧУЄ ПІДГОТОВУ ДО ЛЕТУ НА МІСЯЦЬ

НОВА „МІСЯЧНА МОДА". На фотознімці зліва показаний шолом, що його носили на Місяці астронавти з „Аполло 12". На їх рекомендацію ці шоломи для астронавтів з „Аполло 14" змінено, як показано на другій фотознімці, бо в попередніх відбивалося забагато світла.

Кейп Кеннеді. — Багато робочих годин провадять члени залоги космічного корабля „Аполло-14" в апараті-двійняку чи симуляторі. Астронавти капітан Ален Шепард, командор Едґар Мічелл і майор Стюарт Руза вправляються в маневруванні кораблем, відділенням від нього кабіни-модуля й висадці в тій кабіні на місячну поверхню. Попередні космічні кораблі, „Аполло-11" і „Аполло-12" кружляли над Місяцем на висоті 70 миль, очікуючи кабіни-модуля назад, з місячної поверхні, а тепер ту висоту зменшено всього до 12 миль.

Астронавти Шепард і Мічелл за пляном мають осісти на місячну поверхню в гористому районі Фра Мауро 5-го лютого. Це те саме місце, де мали б осісти члени залоги „Аполло-13", але тоді плян не вдався через вибух збірника з киснем. Новий астронавт, майор Руза, який ще не літав у космосі, буде провадити корабель „Аполло-14" в орбітальному леті довкола Місяця, очікуючи повернення кабіни-модуля з двома іншими членами залоги після серії наукових експериментів. „Аполло-14", якщо все буде йти за пляном, буде запущений у космос у неділю 31 січня.

Пентаґон плянує ракетну оборону столиці

Вашинґтон. — Тут з авторитетних джерел інформують, що Департамент Оборони вже від деякого часу інтервеніює в Білому Домі, щоб дістати від Конґресу повновласті на започаткування праць для ракетної оборони столиці. Це було б в додатку до продовжуваної праці для створення чотирьох окремих ракетних загород довкола ракетних комплексів „Мінутмен" в Монтані, Північній Дакоті, Мізурі і Вайомінґу. Передбачається, що ця пропозиція Департаменту Оборони, яка вже викликала поважні суперечності в Уряді, буде в найближчих днях на порядку нарад і розгляду Крайової Ради Безпеки і після того президент Ніксон вирішить, чи звертатися з цією справою до Конґресу. Якщо б ця пропозиція пішла до Конґресу, то там вона може викликати ще більші суперечності, також у зв'язку з теперішніми міжнародними заходами для обмеження офензивної і оборонної ракетної зброї. В проєкті нового бюджету президента Ніксона, який вже цієї п'ятниці буде переданий Конґресові, передбачено понад один більйон долярів на поширення оборонної ракетної системи „Сейфґард", яка свого часу була предметом завзятих дебат у Конґресі. Подробиць вимаганої Пентаґоном системи ракетної оборони столиці не подається до загального відома.

Рапорт для Конґресу: „Росіяни вбили 21.5 мільйона людей"

Вашинґтон, Д. К. — На прохання колишнього сенатора Тамаса Дж. Дадда з Коннектикату для членів Сенату і Палати Репрезентантів виготовлено рапорт під назвою „Людські кошти совєтського комунізму". Цей звіт підготував на основі багатьох документів експерт у російських справах, раніше професор Колюмбійського Університету в Ню Йорку і Лондонської Економічної Школи проф. Роберт Конквест. „Хвиля терору забрала в Росії від 1917 року і в дальших роках понад 21 мільйон 500 тисяч душ", сказано в звіті для Конґресу. На запитання представника газети „Інквайєр", проф. Конквест сказав, що з тих усіх злочинців комунізму найбільший злочин „вчинила Росія проти українців у 1930-х роках", коли один видатний комуніст сказав: „Щоб завести соціялізм у селах, ми повинні вбити 5 мільйонів". Так большевицька Росія і зробила в Україні. Автор рапорту сказав, що під час штучно зорганізованого росіянами голоду в Україні „загинули 3.5 мільйона українців з голоду, а півтора мільйони були зліквідовані розстрілами і засланнями". Найновіша книжка проф. Роберта Конквеста про Росію зветься „Великий Терор". В рапорті до Конґресу наведено такі дані: в 1917-23 роках від російського червоного терору загинуло 500 тисяч осіб, 2 мільйони душ загинули від терору в періоді Сталіна, 3.5 мільйона пропали в 1930-36 рр., 12 мільйонів пропали в совєтських кацетах після 1936 р., 3.5 мільйона загинули від організованого в 1930-х рр. голоду. Сенатор Т. Дадд у передмові до рапорту висловив думку, що серед великої більшости студентів — демонстрантів в Америці в останні роки поширилась думка, нібито СССР „вартий навіть підтримки", бо це великий міжнародний, інтернаціональний „експеримент" тощо — але уважна наукова студія подій в СССР показує, „як далеко такий молодечий погляд від правди". Правдою є те, що для утримання при владі совєтський режим постійно вбиває людей.

Д-р Антін Вахна буде головувати, а д-р Павло Джуль доповідати на міжнародному з'їзді Медично-Дентистичної Асоціяції

Торонто. — Канадійсько-Американська Медично-Дентистична Асоціяція інформує, що в днях від 24-го до 6-го березня цього року відбудеться в місцевостях Любляна і Блед в Юґославії зимова Міжнародна Медично-Дентистична Асамблея, головою якої буде відомий наш лікар і громадянин з Канади д-р Антін Т. Вахна з Віндзору, Канада, і з доповіддю на якій виступить другий наш відомий лікар-громадянин, теперішній редактор „Лікарського Вісника" д-р Павло Джуль з Дітройту. Темою доповіді д-ра П. Джуля буде: „Лицевий параліч". Заступником д-ра А. Вахни, як голови зібрання, буде д-р Петер Раковеч, голова закордонних зв'язків Словенської Медичної Асоціяції з медичного факультету Люблянського університету.

Совєти твердять, що дістали відомості від свого сателіта з Венери

Москва. — Офіційний совєтський комунікат повідомив, що випущений 17 серпня мин. року космічний корабель „Венус 7" без людської залоги осів на поверхні Венери 15 грудня і передавав тоді впродовж 20-ох хвилин різні фактичні відомості про ту плянету. Згідно з тими відомостями на Венері існує температура 886 ступнів Фаренгайта і тиск атмосфери 1.523 ф. на квадратовий цаль, себто 90-тикратно більший, як на Землі. При тій спеці й тому тискові „Венус 7" буцім-то перетривав 23 хвилини, під час яких встиг надавати на Землю радіо-інформації. Чому Совєти стримались з повідомленням про це 6 тижнів і щойно тепер проголосили їх — не відомо. Ні з одного іншого джерела не потверджено тих даних. Все одно, діючий директор американської державної Аґенції космічних дослідів Джордж Лов хвалив цей осяг совєтської техніки. „Венус 7" важила 2,590 фунтів і була в дорозі у космосі 120 днів. Загально припускали, що той космічний корабель розбився чи згорів зустрівшись з поверхнею Венери, найближчої до Землі плянети, на якій проте з уваги на температуру і атмосферичний тиск ніяка людина висадитись не може. Совєти заповіли, що збудують космічний корабель, здатний витримати ту температуру й тиск.

Польща закинула задуманий плян реформи платень робітникам

Варшава. — Перший секретар польської компартії, Едвард Ґерек, заявив портовим робітникам у прибалтійських містах Щецін і Ґданськ, що їх відвідав в останніх днях, що уряд рішив припинити виконання пляну реформи платень, який власне був одною з головних причин заворушень, які відбулися в тих двох містах Польщі в грудні мин. року. За тим пляном — мали скасувати спеціяльну винагороду робітникам, так звані бонуси за пророблену „норму" праці, та замість того мали реґулювати платні відповідно до рентовности даних підприємств, в даному випадку — портових доків. Цей плян був такий неясний і складний, що самі керівники не вміли добре з'ясувати його робітникам, які добачали в ньому обниження у практиці їхнього зарібку. Портові робітники у Щеціні — твердять газети — одверто заявили Ґерикові, що персональні зміни на верхівці компартії і в уряді не мають ніякого значення для робітників, якщо має залишитись заповіджена система винагороди, що кривдить робітників.

Свято 22-го Січня в Пассейку і Кліфтоні

Пассейк (М.С.). — Українська пассейсько-кліфтонська громада відсвяткувала 53-тю річницю відродження Української Держави. В п'ятницю 22-го січня ц.р. о год. 12-ій вполудне місцевий посадник Б. Пінк проголосив у Сити Гол 22-го січня Українським Днем в присутності нашого старшого громадянства і молоді. При цій нагоді пластунка Марія Мочула передала посадникові дарунок від громади — англомовну „Історію України" Мих. Грушевського. Програмою святкувань в Сити Гол проводив укр.-амер. ветеран Володимир Маїк.

В Кліфтоні мейор міста п-ні Анна Ляттері в присутності радних проголосила 22-го січня Днем Української Незалежности. В цьому дні повівали українські прапори на ратушах Пассейку і Кліфтону.

В неділю, 24-го січня вечером в залі Української Централі в Пассейку відбулося Свято Української Державности. Свято започатковано американським гимном, що його відіграла на фортепіяні Оксана Борбич, за яким громада проспівала і український гимн. Свято відкрила п-ні Марія Стефанів і представила під оплески присутніх, вояків бувших Українських Армій, що боролися за вдержання відновленої Української Держави. Святочну промову виголосив проф. д-р Константин Савчук, підкресливши брак зрозуміння тодішнього проводу організувати в самому почині свою сильну армію, яка була б сторожем відбудови і вдержання своєї держави. Опісля мейор міста Кліфтону п-ні Анна Ляттері і стейтовий ассемблімен І. Гиркала передали привіт. Слідувала мистецька частина, в якій взяли участь: місцева Пластова Станиця із своїм хором під кер. Андрія Фарміґи та із збірною рецитацією, як теж молодечий музичний ансамбль під дириґентурою проф. Володимира Цісика.

Четверта Пленарна Сесія Секретаріяту СКВУ відбудеться в Ню Йорку з кінцем цього тижня

Ню Йорк (УСП-СКВУ). — В цьому тижні 29-31 січня 1971 р. відбудеться в Ню Йорку в готелі Коммодор четверта пленарна сесія Секретаріяту Світового Конґресу Вільних Українців. Наради почнуться в п'ятницю, 29-го січня, о год. 2:00 по полудні. В першій частині нарад Президія Секретаріяту подасть звідомлення зі своєї діяльности за 1970 рік, а Контрольна Комісія — звідомлення з контролі діловодства Секретаріяту. Після звідомлень відбудеться дискусія та схвалення діяльности Президії.

Наради Рад та Комісій Секретаріяту

На суботу 30-го січня заплановані наради окремих Рад та Комісій Секретаріяту за власними програмами. Наради почнуться о год. 9.00 ранку. Ради та Комісії виготовлять відповідні резолюції та проєкти плянів праці на 1971 рік, які відтак розгляне та затвердить пленарна сесія.

Передбачені такі окремі наради: Світової Координаційної Виховно-Освітньої Ради (СКВОР), Світової Ради Суспільної Служби, Координаційної Ради Українських Комбатантських Організацій, Комісії церковних справ, Комісії для справ культури, Комісії студентських справ, Комісії молодечих організацій і Комісії кооперації. В працях окремих Рад і Комісій можуть брати участь заінтересовані представники крайових організацій, професійних установ та товариств, які діють в системі центральних репрезентацій та СКВУ. Президія Секретаріяту СКВУ просить всі крайові організації делеґувати своїх представників до участи в окремих комісіях.

Заключна пленарна сесія

Заключна пленарна сесія Секретаріяту відбудеться 31-го січня з участю членів Секретаріяту, Рад та Комісій. На цій сесії будуть розглянені та схвалені: плян праці Секретаріяту на 1971 рік, бюджет Секретаріяту на 1971 рік та проєкти і резолюції Рад і Комісій. Заключна сесія почне свої наради о годині 10.00 ранку.

Зустріч з представниками організацій

В суботу, 30-го січня о год. 6.00 вечора в приміщеннях Українського Інституту Америки заходами Комітету Об'єднаних Американсько-Українських Організацій міста Ню Йорку — Метрополітального Відділу УККА, відбудеться зустріч членів Секретаріяту СКВУ з представниками українського організованого громадянства та преси. На цій зустрічі члени Секретаріяту поінформують учасників про окремі справи, що стосуються праці Секретаріяту та ситуації в окремих країнах.

Українці Ню Гейвену врочисто відзначили роковини 22-го Січня

Ню Гейвен.—Місцева Українська Громада, як й інші Громади стейту Коннектикат, уже славні з найбільш урочистих відзначувань національних річниць і, зокрема, роковин Державности і Соборности 22 - го січня. Цю свою славу вони піддержали і цьогорічними святкуваннями, що їх попереджено підписанням та проголошенням Дня Української Незалежности в стейті та поодиноких містах. Святочний Бенкет з цієї нагоди в Ню Гейвені відбувся в суботу, 23 - го січня, в готелі Парк Пляза. Започаткував його молитвою український католицький парох о. Йосиф Скульський, а майстром церемонії був Богдан Лисяк, голова Братства Дивізійників. Гостей привітав, відкриваючи бенкет, голова місцевого Відділу УККА д-р Михайло Снігурович. Святочну промову українською мовою виголосив президент Світового Конґресу Вільних Українців Йосиф Лисогір (повний текст цієї промови надрукований на 2 - гій сторінці в цьому числі), а англійською мовою конґресмен Роберт Н. Джаймо. Короткі привітання виголосили стейтовий сенатор проф. Лоренс ДеНардіс, який репрезентував губернатора Вескілла, президент Міської Ради Вінсент Моро, що репрезентував посадника міста, та репрезентант місцевих литовців Йосиф Козлас. Цю частину програми закінчив молитвою український православний парох з Гартфорду о. Федір Коваленко. Після того відбувся баль. Й. Лисогір представив та висловив окрему подяку за їхні громадські труди представникам Відділів УККА: д-рові Михайлові Снігуровичеві з Ню Гейвену, Миронові Техлівцеві з Норвічу, Петрові Луцикові з Гартфорду, Анатолеві Фалько з Бриджпорту та Данилові Сокольському з Кольчестеру.

Наступного дня, в неділю 24 - го січня, Українці поклали о год. 12:30 вінок біля пам'ятника Смолоскип Свободи перед Сити Гол для вшанування поляглих у боротьбі за волю.

У Філядельфії відбулася спільна демонстрація проти переслідування в СССР

Філядельфія. — Як інформує місцевий щоденник „Америка", тут минулої неділі, 24-го січня, відбулася спільна демонстрація українців, литовців, латишів, естонців і поляків проти переслідувань та заперечувань людських прав у Совєтському Союзі. Демонстранти носили десятки транспарентів вимагаючи скасування смертного присуду для литовця Вітавтаса Сімонайтіса, звільнення українця Валентина Мороза та інших інтелектуалів, заарештованих і засуджених совєтським режимомо. Литовці щойно 20-го січня довідалися про винесений совєтським урядом у Вільні смертний присуд для Сімонайтіса та засудження на три роки його вагітної дружини. Організацією цієї демонстрації зайнявся місцевий Відділ Міжнародного Комітету поневолених Москвою народів, до якого належить також УККА. В демонстрації взяло участь понад 300 осіб, в тому біля 150 українців. Під час демонстрації роздано 1.500 листівок, в більшості про Валентина Мороза. Місцева преса та радієві і телевізійні стації широко інформували про цю демонстрацію та коментували її.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Крапля, що довбає скелю

У вчорашньому числі „Свободи" подано вістку про те, що сенатори Чарлз Г. Персі, республіканець з Іллиной, і Ричард С. Швайкер, республіканець з Пенсилвенії, зголосили в Сенаті резолюцію, якою закликають Президента щороку проголошувати на 22-го січня „День Української Незалежности" для цілого простору З'єднаних Стейтів, відзначаючи цим актом історичну подію проголошення першої на руїнах колишньої російсько - царської імперії національної держави, Української Народної Республіки. Аналогічну резолюцію зголосили були вже в попередньому 91-му Конгресі конгресмен Едвард Дж. Дервінскі, республіканець з Іллиной, в Палаті Репрезентантів 22 травня 1970 р., і сенатор Ричард С. Швайкер, у Сенаті 25 серпня 1970. До тих „первісних внескодавців" приєднався був негайно гурт інших конгресменів і сенаторів, як співспонзори. На жаль, попередній Конгрес не взяв на чергу дня ті резолюції, як не взяв багато інших важливих справ. Тепер названі два сенатори, ознайомлені з історією України та актуальною українською проблематикою, поновили своє внесення, яке має шанси на успіх, бо перед 92-им Конгресом ще повних два роки.

Вже само зголошення тієї резолюції є дальшим доказом на те, що освідомно - інформаційна служба, ведена Українським Конгресовим Комітетом, особливо його президентом проф. Левом Добрянським на терені Конгресу, англомовними періодиками УКК, „Свободи" й інших наших часописів, книжковими виданнями, в першу чергу серією книжок англійською мовою з українською тематикою з Англомовною Енциклопедією у проводі, виданих УНСоюзом, що всі ці заходи не проминають марно. Ми вже мали докази збільшеної уваги американського урядового світу до української Правди у постаті пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні, щорічному проголошуванні Тижня Поневолених Народів та в щорічному проголошуванні Дня Української Незалежности по різних стейтах і містах Америки. Започаткування Інституту українських студій при Гарвардському університеті та студій неросійських народів СССР в Колумбійському університеті і відкриття українознавчих курсів в різних американських коледжах і університетах, де тільки зголоситься відповідне число студентів, це безумовно дальші докази зросту розуміння значення України для міжнародного світу та значення американсько - української громади. Це водночас джерела дальшого поширення тієї правди про Україну, що її з залізною послідовністю фальшувала російська наука й пропаганда за царських часів і те саме робить за большевицького режиму.

Очевидно, ще довгий шлях до тієї мети, якою є осягнення в американських керівних колах і в широкому американському суспільстві тієї поваги, яку ми хотіли б мати. Але це залежить передусім від нас самих, від нашої активности, від відречення від геттоїзму та активного включення себе в американське суспільство, в американські політичні партії й прерізні інші установи та організації. Одним із численних форумів здобування уваги до себе й української проблеми є наукові та станові з'їзди, на яких повинні б в більшій мірі активізуватися українські науковці та професіонали. Зберігання своєї національної тотожности шляхом розвитку української культури й активністю на внутрішньому українському терені мусить іти впарі з поширюванням і закріплюванням живих зв'язків з рештою американського народу, на його низах і верхах.

Проголошування Дня Української Незалежности та Тижня Поневолених Націй, здвигнення пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні і багато інших подібних добрих і величних актів — це все ще не зміна політики, бо на зміну закордонної політики супроти СССР треба або потрясення всередині тієї імперії, або такого напруження американсько - совєтських відносин, при якому керівники американської закордонної політики побачили б недоцільність делікатної тактики рукавичок. Тоді вони пригадають собі, що Ахіллесовою п'ятою совєтської імперії є проблематика уярмлених Москвою народів, в першу чергу право України на самостійність. Покищо ЗСА ведуть все ще політику „співіснування", і „стримування", і „пертрактацій замість конфронтації", і „будування мостів" — з нехіттю дразнити Москву прикрими для неї пригадками і з вірою в можливості „договорення" з СССР. Мариво атомової війни каже всім вільним державам, тим паче ЗСА, вести мирову політику. Не веде її Москва. І вона сама перетягне колись струну і примусить Америку змінити свою політику. Але ми не можемо пасивно вичікувати цього: мусимо довбати скелю американської байдужности чи невігластва безперервними краплинами нашої праці.

З НАГОДИ СІЧНЕВИХ РОКОВИН

(Слово президента СКВУ Иосипа Лисогора на святі Державности в Ню Гейвені, Конн., 23-го січня 1971 р.)

Мало не щодня українська преса занотовує те, що вона називає „мрякобіссям" — неймовірну плутанину американських авторів, політиків і науковців відносно України та інших поневолених Москвою не - російських націй. Всіх їх з легкої руки зараховується до „росіян", ідентифікується з їхніми гнобителями. Коли ж наші установи і окремі люди проти цього протестують, то у відповідь дістають звичайно „вияснення", мовляв, поширення назви росіян на всі народи Совєтського Союзу ввійшло вже в загальний ужиток, що з цим усі погодилися і що це не має ніякої практичної вартости.

Оця плутанина, це мрякобісся є не тільки кривдливе для нас, українців, та наших приятелів, але воно є рівночасно й сумною, прямо трагічною ознакою нашої доби. Бо кривдою не тільки для нас, але й для світу, треба вважати факт, що ще трапляються невігласи на відповідальних постах, які не знають чи забувають злочини комуно - московських імперіялістів і агресорів проти поневолених націй, які ніколи не були, не є і не будуть „росіянами". А ці неросійські народи комуно-московської рабовласницької імперії становлять понад 50 відсотків її населення! Як же інакше, як кривдою для нас і трагедією для світу можна назвати сумний факт, що це є люди, які ігнорують історичну правду і всі ті гекатомби жертв, що їх приніс наш український народ у боротьбі за свою державну незалежність хоч би за останніх 53 роки!

На щастя і добро для нашої справи, ми маємо також відомих і вірних приятелів, які знають правду, визнають слушність наших змагань і активно нам допомагають. Офіціяльна політика американського Уряду визнає засаду, що кожний нарід має право сам вирішувати свою долю. В Уряді є вже багато осіб, які співчувають нам і піддержують наші зусилля в поширюванні правди про Україну. Багато науковців і державних мужів уже здають собі справу з того, що 50-мільйонова українська нація у своїй суверенній державі була б добродійством або й спасенням для людства у цій грізній добі, бо вона не тільки усунула б загрозу комуно-московської мілітарної суперпотуги, але рівночасно була б могутньою силою для стабілізації відносин у Центральній і Східній Европі і створила б головні передумови для соціяльного поступу й економічного розвитку, що разом з волею і справедливістю для всіх є рівнозначне з тривким миром. Справді ми вже не самі в наших змаганнях і когорти наших приятелів з кожним днем збільшуються.

Ці факти заслуговують на увагу в 53-ті роковини проголошення 22-го січня 1918-го року української державної незалежности й суверенности. Вони також віддають пошану тим нашим смілививм чоловікам і жінкам, що під кінець першої світової війни прийняли виклик і мали мужність та мудрість встановити свою вільну, ні від кого незалежну, суверенну, народоправну Українську Народну Республіку. Був це один із найсвітліших періодів нашої історії, дармащо ця Республіка була короткотривала, в п а вши першою жертвою комуно-московського імперіялізму й агресії.

При цій нагоді ми також складаємо заслужену пошану і з подивом та вдячністю згадуємо тих славних синів і дочок українського народу, які впродовж останніх п'ятьох десятиліть принесли найвищу жертву, віддавши своє життя за привернення волі і державної незалежности своєї нації. Їхня боротьба і їхня жертва буде і залишиться світлим дороговказом, що раніше чи пізніше доведе нас до перемоги. Ми маємо на це багато даних і основну силу. Сьогодні можна вже рахувати на добре зорганізовані українські громади в З'єднаних Стейтах Америки, в Канаді та багатьох інших країнах вільного світу. Світовий Конгрес Вільних Українців охоплює і репрезентує зорганізовані українські спільноти 17 країн. Потенція і впливи цього Конгресу перевходять усі наші сподівання. Такі крайові установи, як Український Конгресовий Комітет Америки чи Комітет Українців Канади, репрезентують сконцентровану силу всіх елементів українських поселень у цих країнах. Наші Церкви становлять могутню силу, яка об'єднує наших людей, підносить їх духово, скріплює їхню мораль. Наші наукові установи, жіночі, молодечі, професійні та інші організації надають динамічности життю, роблять його змістовним. Вони мають також найбільш корисний вплив на наших сусідів.

Наші люди підносяться щораз вище і по щаблях науки, кріпшають економічно, і все це збільшує наші впливи. Сотні наших професорів займають відповідальні становища в американських і канадійських коледжах і університетах. Встановлено українські студії в престижевому Гарвардському та інших університетах. Наші професіоналісти, як і наші купці та промисловці займають поважні позиції в країнах нашого поселення. З нашими фінансовими установами рахується економічний світ.

Це надійні і заохочуючі аспекти теперішнього українського життя. Проте, ми повинні здавати собі справу з того, що темп щоденного життя постійно приспішується. А це вимагає і від нас щораз більших зусиль, якщо ми хочемо не тільки зберегти, але й поліпшити свою теперішню позицію. Ми мусимо поступати вперед і випереджати інших, бо ми маємо більші й трудніші цілі. Нам потрібно більше сил. Щоб їх здобути, нам потрібно допомоги, співпраці, хисту і знання кожної української людини. Тому то й нашим найпершим завданням мусить бути мобілізація всіх наших сил і всіх наших ресурсів.

Вказуючи пальцем на кожного українця, нашим гаслом в усіх країнах нашого поселення повинно бути: „Українська правда і справа тебе потребують!" Це не легке завдання, але мусимо його виконати, бо від цього залежить доля нашої справи і нашого народу. Ми потребуємо всіх наших об'єднаних сил і талантів, щоб мати вплив на тих, які оцінюють українську проблему такою, якою вона є. Це велике завдання, але воно мусить бути виконане. Наші попередники прийняли виклик часу 53 роки тому. Приймімо виклик нашого часу, щоб здійснити і завершити їхнє велике діло: здобути волю і державну незалежність для України!

Ф. Лукіянович

В ОБОРОНІ КОНСУМЕНТА

(1)

Ралф Нейдер — відоме ім'я

В американській пресі появилась недавно така карикатура: жінка, що купує на випродажі певний крам, каже до продавця: „Це все добре, але подайте мені ще число телефону Нейдера, так, про всякий випадок".

Ім'я Ралфа Нейдера зустрічається частенько у щоденній та періодичній пресі, чується на хвилях радіоавдицій і бачиться його самого на телевізійних екранах. Воно стало рівнозначним із обороною прав покупця проти нечесних продавців, підприємців та промисловців.

В ніякій країні немає такого широкого вибору товарів, такого невихованого покупця і таких нагод заробити на ньому, як у ЗСА. Тому в ніякій іншій країні так не потрібно законів, що охороняли б права покупця, та органів, що стояли б на сторожі проти його визиску.

Невідомий — проти естаблішменту

Вліті 1966 року 40-літній правник Нейдер написав книжку „Небезпечні при всякій швидкості", що зразу стала бестселлером. Невідомий автор насмілився заатакувати не тільки найбільший промисл у ЗСА, але також загальношановану установу.

Автомобільний промисл, якому Нейдер закинув, що він дбає лише за продаж своїх виробів, а що ці вироби вартости понад 2000 долярів стають домовинами для 50,000 осіб річно, то це йому байдуже.

А згадана установа — це НСК (Національна Рада Безпеки), якій Нейдер закинув, що, замість встановлювати стандарти безпеки авт, вона, підживлювана фондами автопродуцентів, обмежується передбачуванням смертних випадків із нагоди свят.

В цій справі відбулись ще того ж року конгресові переслухання, в яких Нейдер був одним із головних свідків. Після закінчення їх НСК зреформовано, і вона почала виконувати функції, для яких була створена: встановлювати стандарти безпеки авт.

Найбільше потерпів на цьому Дженерал Моторс, що не тільки мусів заплатити Нейдерові 200,000 дол. відшкодування за намагання скомпромітувати його, підставляючи за ним детективів, але також припинив продукцію моделю Корвеср, що його Нейдер заатакував як особливо небезпечний. Люди перестали купувати його.

Нейдер — оборонець консумента

Виявилося, що Нейдер зумів висловити у своїй книжці те, що нуртувало в умах мільйонів покупців. А факт, що він, звичайна людина, мав відвагу стати на прю із велетнем промислу та шанованою, але бездіяльною установою, дуже піднесло його престиж. Нейдера почали уважати речником та оборонцем покупця. Із цим здобутком він міг відійти і збивати капітали, як це звичайно робиться у ЗСА: появись, блисни, а потім збирай жнива. Але видно, що він не цієї породи людей, бо такої сприятливої нагоди не використав.

Натомість Нейдер старався запізнатись ближче з іншими ділянками промислу та обслуги. Він приходить до переконання, що законів для охорони прав покупця немає або вони невистачальні, і що через відсутність відповідних органів тих законів, що є, не вводиться у життя.

Це й стало одною з вихідних точок його дальшої діяльности. Як промовця його запрошують на різні бенкети, конвенції, збори. Автор цих рядків мав нагоду бути присутним на двох його виступах. Вони стислі, виголошені без драматизму і патосу, але — переконливі. Він приступає до теми безпосередньо, представляє проблему, аналізує її та подає пропозицію.

Обстоює Нейдер ось що: охорону прав покупця та гарантію за виріб, що його він купує. Більйонові компанії мають потужні лаббі у Вашингтоні та найкращих правників, що стають в обороні якости їх виробів. А хто стане в обороні прав покупця? Дотепер не ставав ніхто, але таку установу слід негайно створити і ввести в життя, наділивши певними правами.

„Вершники" Нейдера

Дуже часто запрошували й запрошують Нейдера університети. Так, наприклад, у січні ц. р. в університеті Вілланова, коло Філядельфії, три тисячі студентів зібрались, щоб його послухати.

Відомо, що студенти — це найактивніша група нашої суспільности, що старається знайти розв'язки різних проблем середовища, в якому живе. В програмах, що їх накреслював Нейдер, студенти побачили нагоду вилікувати певні болячки суспільности.

Активні студенти почали зголошуватись до нього для безплатної співпраці. Так постали клітини, співпрацю яких Нейдер прийняв, і створилася у ЗСА єдина в цьому роді організація для оборони прав покупця, відома під назвою „Вершники Нейдера" або „Нейдерс Рейдерс".

До „вершників" почало зголошуватись багато студентів і тому встановлено стандарти селекції. Приймалось тільки студентів із високими оцінками, останнього року студій або із закінченими студіями. Проте, на кожне вільне місце з'являлось три - чотири кандидати. Попасти до „вершників" було свого рода відзначенням.

(Закінчення буде)

Д-р М. Мичковський

ОСТОРОГА ПРОТИ ТРИХІНОЗИ

Трихіноза — це поважна хвороба, причиною якої є личинки маленької глисти, що зветься по-латинськи Trichinella Spiralis. Людина набирається трихінози через споживання зараженої згаданим паразитом свинини або свинячих виробів, що не були задовільно переварені, спечені або приготовлені згідно з вимогами закону про перевірку м'яса.

Жертвами цього захворювання стають, найчастіше еміґранти зі Східньої і Середньої Европи, бо вони мають звичку споживати сильно завуджену і засолену свинину або свинячі вироби в сирому або недовареному стані, не знаючи про те, що в цій країні, на відміну від европейських країн, не переводиться на різнях під час забою перевірка свиней на трихінозу.

Перші об'яви захворювання виступають звичайно через 2-3 дні по споживанню зараженого м'яса, а перебіг і серйозність хвороби залежать від числа спожитих личинок паразита та від частини організму, в якій вони задержались.

Після початкових признак шлунково - кишкових забурень, як нудота, блювання, розвільнення і т. п., що нагадують отруєння харчами і що в деяких випадках можуть бути зовсім легкими, виступають д о ш кульний біль м'язів, опух обличчя, головно під очима, опух ніг, а деколи й інших частин тіла, гарячка, біль голови і загальне ослаблення.

Як правило, новонароджені личинки трихіни, вдершися крізь стінку кишок в обіг крови, задержуються в м'язах скелету, викликуючи загальний процес, і з часом гинуть і звапнюються.

Бувають, однак, випадки, коли личинки потрапляють до серцевого м'яза або до мозку, і тоді картина хвороби ускладнюється, додатковими клінічними об'явами недуги серця або центральної нервової системи. Хвора людина звичайно повертає до здоров'я після кількох тижнів лікування, але бувають і випадки смерти або довготривалої непрацездатности.

Беручи під увагу, що личинка трихіни гине при температурі 137° Ф. або через замороження при 2° Ф. на протязі 24 годин, єдиний і певний засіб охорони проти трихінози — не їсти, навіть не купувати сирої, недовареної або недопеченої вепровини або свинячих м'ясних виробів, не позначених печаткою „Ready to Eat".

Свинина та вироби з неї — це смачний і високоякісний харч. Однак, пам'ятаймо, що споживання цього харчу в сирому або недовареному стані може бути шкідливим для нашого здоров'я.

УНІКАЛЬНА ЛЮДИНА

Академік Агатангел Кримський був унікальною людиною, унікальним українцем. Досить сказати, що він знав понад 60 мов.

Народився сто років тому в Володимирі Волинському, в родині вчителя гімназії, дитячі роки провів у Звенигородці. Ще дитиною знав кілька мов. Вчився в Острозькій гімназії на Волині, потім у Києві, в Колеґії Павла Галагана, де почав писати поезії і цілковито опанував французьку, німецьку, англійську та еспанську мови; закінчив освіту в Московському університеті. Захопившись сходознавством, два роки працював в арабських бібліотеках, у відділах рукописів, у Сирії та Ливані, ставши там співробітником наукових журналів.

У 1918 р., за гетьмана Павла Скоропадського Агатангел Кримський був одним із співтворців Всеукраїнської Академії Наук у Києві, очолював катедру східньої історії в Київському університеті.

Викладаючи впродовж 18 років, академік А. Кримський н а п и с а в і видав „У к р а ї н с ь к у граматику", безліч розвідок з української мови, роман „Андрій Лаговський", оригінальну збірку поезій Сходу"... Був українським енциклопедистом.

„Кримський знав історію, археологію, фолкльор, літературу, — писав академік В. Дашкевич в „Культурі і Житті" з 14 січня 1971 р. — Йому було відомо все, що стосувалося Сходу — Аварії, Ірану, Туреччини, а також Грузії, Азербайджану, Вірменії; він міг розповісти про мову угорського народу і його літературу різних часів, перекласти будь-який текст з фінської мови; зробити зауваження про лексику якутів у зв'язку з твором Лесі Українки"... Балтицьке, західньо- і південнослов'янське мовознавство, античня філологія і санскрит, українська мова в усіх її аспектах і нюансах — все це було його рідною стихією... Різноманітні теми, про що свідчать його книги, цікавили А. Кимського, а коли цікавили — він їх вивчав і опановував: „Історія Грузії", „Джерела життепису Нізамі", „А з е рбайджан", „Башкирська мова", „Історія хозар"... Агатангел Юхимович знав, здавалося, про все. Коли його запитували, скільки знає мов, то

(Закінчення на стор. 3-ій)

Оксана Крипс

РОЛЯ ТА ЗАВДАННЯ УКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЦТВА В КАНАДІ

(Промова, виголошена на з'їзді Союзу Українок Канади (Альберти) в Едмонтоні, 21 листопада 1970 р.)

(1)

Коли ми кинемо оком на шлях життя, пройдений українськими поселенцями в Канаді за останніх 80 років, проаналізуємо їхні осяги в суспільно-господарській, політичній, культурно-духовій і релігійній ділянці, то наші серця наповняються почуттям гордости, бо з усіх етнічних груп ми зайняли особливо визначне і важливе місце на землях нашої прибраної Батьківщини.

Коли перегортаємо пожовклі сторінки літопису українського поселення в Канаді, перед нами виринають імена славних, незабутніх піонерів, їхні подвиги, змагання і жертви, що, кладучи основи господарського, організаційного, громадського і духово-культурного життя української спільноти, вмурували рівночасно і свою цеголку в розбудову багатокультурної мозаїки загальноканадійської будівлі.

Без зайвого перебільшення можна сказати, що вже в перших десятиліттях нашого поселення, коли тільки наші діди й батьки твердою ногою стали на канадійській землі, то, перемагаючи мовні і матеріяльні бар'єри, негайно включалися в різногранні ділянки канадійського життя, зберігаючи свою національно-духову ідентичність.

І вже в перших десятиліттях нашого поселення ми зустрічаємося з визначними українськими діячами в адміністрації, шкільництві, агрономії, судівництві. Це були перші прояви того здорового суспільно-громадського явища, що його ми окреслюємо поняттям органічної інтеграції.

Бо, як слушно заявив недавно в Сенаті наш сенатор Павло Юзик, якщо прийняти участь у загальних справах за важливий в и м і р справжньої інтеграції будь-якої національної групи в публічне життя, то українці дали найкращий зразок такої повної інтеграції. Вони дали багато соток начальників громад, багато міських радників у малих і великих містах, ряд посадників великих міст — таких, як Вінніпеґ, Едмонтон і Виндсор, багато міських суддів та сотки публічних урядовців. У палаті Парляменту українська група дала 69 членів провінційних леґіслятур, включно зі сімома міністрами в Саскачевані, Манітобі, Альберті й Онтаріо, 19 членів федерального парляменту, включно з міністром праці Михайлом Старом, як і трьох сенаторів. Отже разом 91 парляментаристів.

Наше активне проникання в різні ділянки канадійського життя звернуло на себе увагу наших співгромадян, що висказуються словами високого признання про напружену динаміку політичного і культурного життя української спільноти.

Великий німецький тижневик „Торонто Кур'єр" з 5-го березня так пише про інтеграцію української спільноти в канадійськім житті: „З усіх етнічних груп Канади українці займають у публічному житті особливо визначне місце, хоч їхнє число становить несповна пів мільйона, вони проявляються як в політичному житті, так і в господарстві, чим заслужили собі необмежене визнання, а передусім наслідування. Жадна інша національна група, поза англосаксонською і франкоканадійською, не відіграє сьогодні такої визначної ролі, як українці".

І тут треба підкреслити одне відрадне явище, що цей процес нашої інтеграції мав і має характер позитивний, органічний. В наших українських умовинах він ніколи не вироджувався в механічну асиміляцію, що породжує духових безбатченків, позбавлених національних традицій, що соромляться свого національного походження і свого народу.

Цю питому рису інтеграції українського стилю чітко зобсервував федеральний міністер громадських справ Роберт Станбурі, що на одній конференції Комітету Українців Канади в Монтреалі висловився так:

„Мені добре відома визначна роля, яку сьогодні відіграють українці в Канаді, але мені рівночасно також добре відомо, що українці більше від багатьох інших груп прикладаються до своєї культури і своїх традицій ... Зберегти свою відрубність, свою ідентичність є зрозумілим явищем, і це ми належно оцінюємо. Я дивлюся на це, як на національну активність, і можу запевнити вас, що наш федеральний Уряд, це збагачування нашої спільноти вашою багатою культурою щиро вітає".

Підсумовуючи вище сказане, я хочу ствердити, що органічна інтеграція — це наша активна співучасть в усіх ділянках життя нашої прибраної Батьківщини, при збереженні і розвитку всіх національно-культурних питоменностей і традицій країни нашого походження.

В такому розумінні органічна інтеграція протиставиться механічній асиміляції — невільничому, бездушному переходові у культурно-духову сферу інших національних угруповань, що є виявом свідомого заперечення культурних вартостей і традицій своєї власної спільноти. Тому, виходячи зі становища українського суспільства в Канаді, ми підтримуємо концепцію канадійського суспільства як мозаїки, а не, як пропонує професор Кірконнел, „культурного ґобелену", де багатства всіх, у їх величезній різноманітності, були б тісно переплетені в єдине національне досягнення.

Українське жіноцтво вже від перших десятиліть свого поселення брало активну участь у розбудові нашого національно-культурного життя. Але ця активність спочатку не виходила поза рамці суто національних українських організацій, членство яких часто замикалося у своїм власнім вузькім ґетто. Щойно останні роки проходять під знаком потреби виплисти на ширші загальноканадійські води і влитися в річище культурного, суспільного і п о л і тичного життя Канади.

Ці намагання різногранної інтеґрації українського жіноцтва треба уважати за здоровий прояв, який треба постійно зміцнювати і розвивати, надаючи йому всіх рис повноти і різноманітности. Кращі представниці українського жіноцтва повинні бути заступлені в усіх ділянках збірного канадійського життя — в суспільно-господарськім, культурнім і політичнім, вносячи в них досвід, знання і духове багатство української спільноти.

Про доцільність і користь такої інтеграції для цілої нашої діяспори в Канаді, я думаю, не треба говорити.

Користаючи із нашої активної участи в різних канадійських організаціях, ми маємо безпосередню можливість інформувати наших співгромадян не тільки про українську спільноту в Канаді, її осяги, її розвиток, але рівночасно про цілість української проблематики, українські д е р жавницькі змагання, ролю України на Сході Европи та її значення в укладі політичних сил цілого світу.

(Далі буде)

П-і Слава Стецько в пресі, радіо й телевізії в Пітсбургу

Піттсбург, Па. — Мгр Слава Стецько, головний редактор закордонних видань Антибольшевицького Бльоку Народів, прибувши до Піттсбургу для виступу на Січневій Академії, відбула 21 січня зустріч з представниками місцевої преси, про що інформував „Піттсбург Пост". У п'ятницю 22 січня, о 7-ій і о 11-ій вечора, телевізійний канал ч. 13 передавав розмову з п-і Славою Стецько на тему боротьби українського народу за власну державність і незалежність та визвольних змагань інших народів у тюрмі народів СССР. Крім того, комишинер П. Стейсі прийняв українську делегацію, до складу якої входила ця видатна антикомуністична діячка, предсідник УНПомочі ред. Володимир Мазур, представник Організацій Визвольного Фронту А. Никончук та ін. члени Відділу УККА. Тоді ж у п'ятницю Міська Рада проголосила в Піттсбургу „Український День", а п-і С. Стецько мала по полудні одногодинне інтерв'ю, від 1 до 2-ої години дня, через Піттсбурзьке радіо, з репортером із „Піттсбург Пресс". Січнева Академія відбулася у неділю 24 січня.

Д-Р Х. БАРНАРД ОТРИМАВ ОБРАЗ Б. БОЖЕМСЬКОГО

У „Свободі" ч. 1. з 2 ц. м. була вістка про відвідини в Українському Інституті Америки в Ню Йорку світової слави хірурга з Південної Африки д-ра Християна Барнарда і про те, що на пам'ятку тих його відвідин вручено йому образ одного українського мистця. Д-р Х. Барнард звернув особливу увагу на дереворит Богдана Божемського „Півень" і той образ передано йому, чим він дуже зрадів.

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ „САМОПОМІЧ" — ВІДДІЛ у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

ПЕРЕСТОРОГА

До відома Членів Відділу ОУА „Самопоміч" у Філядельфії

Поміж членами Відділу Об'єднання Українців в Америці „Самопоміч" у Філядельфії поширюється „обіжник" з дня 19 грудня 1970 р., підписаний пп. Миколою Вайдою, Михайлом Демянчуком, Євгеном Корсунем і Нестором Сумом, які протистатутово користуються назвою і заголовним листом Відділу ОУА „Самопоміч" у Філядельфії та своїм „обіжником" уводять у блуд членів нашого Відділу.

Названі особи — Микола Вайда, Михайло Демянчук і Нестор Сум, це бувші члени попередньої Управи Відділу ОУА „Самопоміч" у Філядельфії, які, не зважаючи на вимоги статуту щодо передачі діловодства, досі не передали новій Управі Відділу картотеки членів, касової книги, ощадностевих книжечок, фінансових розрахунків і грошевої готівки коло 380.00 дол., зібраної під час останніх Загальних Зборів Відділу в дні 19-го травня 1969 р., залишивши при цьому задовження Відділу ОУА „Самопоміч" у Філядельфії на суму 888.46 дол. Не вчислено при цьому задовження Відділу до Головної Управи ОУА „Самопоміч" у Ню Йорку за вкладку 25% від зібраної суми членських вкладок, яке може виносити кілька сотень долярів.

З настановою не передати нововибраній Управі Відділу діловодства та грошевих розрахунків, члени кол. Управи Відділу вимагали від Головної Управи ОУА „Самопоміч" уневажнення Загальних Зборів Відділу.

Перевіривши основно закиди щодо переведення Загальних Зборів, на яких були присутні два представники Головної Управи ОУА „Самопоміч", Головна Управа та Товариський Суд ОУА „Самопоміч" відкинули протест як безпідставний та доручили членам кол. Управи Відділу негайно передати діловодство і грошеві розрахунки нововибраній Управі Відділу ОУА „Самопоміч" у Філядельфії.

Однозгідне становище зайняли також З'їзд Делегатів Відділів ОУА „Самопоміч", 11 квітня 1970 р., в Ню Йорку, та Товариський Суд Відділу ОУА „Самопоміч" у Філядельфії, закликаючи кол. Управу Відділу передати все діловодство і зібрані гроші новій Управі Відділу ОУА „Самопоміч" у Філядельфії та цим уможливити переведення чергових Загальних Зборів членів Відділу.

Не зважаючи на всі заходи нової Управи Відділу, їй не пощастило полагодити спір в ім'я добра установи.

Нехтуючи постановами статуту, З'їзду Делегатів Відділу, і керівних органів ОУА „Самопоміч", п. Микола Вайда скликав т. зв. „загальні збори" членів Т-ва „Самопоміч" на день 17 травня 1970 р. Головна Управа ОУА „Самопоміч" зареаґувала на таку протистатутову акцію письмом до п. М. Вайди та комунікатом в українській щоденній пресі — „Свобода" і „Америка", в травні 1970 р., перестерігаючи членів Відділу ОУА „Самопоміч" та громадянство у Філядельфії перед протистатутовою дією деяких членів попередньої Управи Відділу ОУА „Самопоміч" у Філядельфії.

Головна Управа ОУА „Самопоміч" виразно ствердила, що нова Управа Відділу є вибрана законно і ніхто з членів попередньої Управи Відділу не має уповноваження скликати зборів та виносити будь-які постанови, бо таких зборів Головна Управа, згідно зі статутом, не визнає.

Згодом Управа Відділу ОУА „Самопоміч" одержала письмо від пп. Івана Куземського, Степана Процика і п-і М. Варвари, з дня 8 червня 1970 р., з пропозицією переговорів з ними як з „делеґатами", вибраними на тих протистатутових зборах кільканадцятьма (17) членами. У відповідь, Управа Відділу повідомила п. І. Куземського, що може говорити з дотичними особами відносно полагодження непорозуміння у Відділі, але тільки як з членами Відділу, а не „делеґатами" протистатутових зборів, при чому поновно прохала передати нововибраній Управі Відділу діловодство і фінансові розрахунки Відділу.

З прикрістю стверджуємо, що члени кол. Управи Відділу не тільки, що не передали дотепер діловодства і грошей, зокрема картотеки членів, що утруднює переведення Загальних Зборів місцевого Відділу ОУА „Самопоміч", але в своєму обіжнику з дня 19 грудня 1970 р. повідомили деяких членів Відділу про „оживлення ними діяльности Відділу в домі „Самопомочі" при 4814 Н. Брод вул. у Філядельфії, в приміщенні на третьому поверсі"..., порушуючи черговий раз громадський і організаційний правопорядок.

У зв'язку з цим, Управа Відділу ОУА „Самопоміч" у Філядельфії повідомляє своїх членів, що згідно з умовою з Дирекцією Української Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч" у Філядельфії, єдиним господарем другого поверху та кімнат фронтових на третьому поверсі є Управа Відділу й ніхто не може зайняти там приміщення без згоди Управи Відділу ОУА „Самопоміч".

Повідомляємо Членів Відділу ОУА „Самопоміч" у Філядельфії, що на засіданні Управи Відділу, 5 жовтня 1970 р., виключено з членства у Відділі за протистатутову діяльність, згідно зі статутом ст. 18 а і б, пп. Миколу Вайду, Михайла Демянчука і Нестора Сума, і про це повідомлено їх окремим письмом. Поданий в обіжнику з дня 19 грудня 1970 р. п. Євген Корсунь, як член Управи Відділу, ніколи не був і тепер не є членом Відділу ОУА „Самопоміч" у Філядельфії.

Перестерігаємо Членів нашого Відділу, що членські вкладки вплачені на руки п. Нестора Сума, який не є членом Відділу ОУА „Самопоміч" у Філядельфії, як і гроші, вплачені йому по 19 травня 1969 р., не будуть заراховані як членська вкладка до Відділу. Управненими до збирання членських вкладок є тільки п. Іван Шаран, скарбник Відділу, та працівники Української Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч" у Філядельфії, які зібрані грошеві суми вписують на конто ч. 1 Відділу ОУА „Самопоміч" у Філядельфії.

Цю перестрогу подаємо до преси згідно з постановою Управи Відділу ОУА „Самопоміч" у Філядельфії з дня 8 січня 1971 р.

За Управу Відділу ОУА „Самопоміч" у Філядельфії:

Проф. д-р Іван Олексишин, голова — Мгр. Володимир Яців, заст. голови

Роман Беднарський, секретар — Іван Шаран, скарбник

20-ліття Відділу УККА в Гартфорді

Гартфорд, Конн. (д-р О.Т.) 1970 рік це рік святкувань 30-ліття існування Українського Конґресового Комітету Америки, а в поодиноких місцевостях це святкування 20-ліття існування місцевих Відділів УККА. Так, як і в інших місцевостях на терені Америки, Відділ УККА в Гартфорді відзначив свій 20-літній Ювілей 22-го листопада в залі Українського Народного Дому — Бенкетом.

На бенкет прибуло багато гостей, представників Відділів УККА різних місцевостей стейту Коннектикат, представників різних організацій міста Гартфорду, також і гостей — реґулярних платників Українського Народного Фонду. Бенкет відкрив молитвою о. прот. Ф. Коваленко — парох місцевої Української Православної Церкви св. Володимира. Відтак голова Відділу УККА — Гартфорд, інж. Я. Лучкань, привітав всіх присутніх і представив їм тостмайстра бенкету, І. Чернигу. І. Чернига дав короткий перегляд праці та осягнень УККА, підніс тост з нагоди самого Ювілею і представив усім почесних гостей.

Мистецьку частину Ювілею почала танцювальна група з Пасейку під керівництвом Р. Строцького точкою „Пісня степу", що можна назвати в'язанкою народних танків із закраскою балетного мистецтва Своєрідністю й оригінальністю „Пісню степу", крім деяких деталів, можна вважати мистецьким досягненням згаданої групи. Склад танцюристів: З. Глоба, Р. і Л. Строцькі. Присутні гості винагородили їх довготривалими оплесками. Відтак І. Чернига представив квартет „Черемшина" під керівництвом О. Кузьми, що відспівав пісні „Я чую пісню" та „Якби я вміла вишивать", виконання якого присутні прийняли щиросердечними оплесками. На відміну мистецькій частині д-р В. Душник, головний редактор „Вісника", і головний промовець бенкету, передав привіт від Централі УККА, подякувавши усім тим, що не жалували гроша, ані свого труду працювати для добра української справи та заохотив усіх продовжувати цю працю.

Тоді І. Чернига представив присутнім гостям відому оперову співачку, Г. Андреадіс, що відспівала пісню „Коваль" слова Петрушенка, муз. Я. Степового. За мистецьке виконання Г. Андреадіс, як також і проф. Ю. Цибрівського, фортепіяновий супровід, були винагороджені довготривалими оплесками. Точкою „Привіт з гопаком" танцювальна група з Пасейку в повному складі: З. Глоба, М. Цапар, Н. Строцька, Р. і Л. Строцькі, п. Коваленко — акордеон закінчила свій виступ. Після того виступив квартет „Черемшина": О. Кузьма, М. Кузьма, Л. Кінах, С. Пришляк і Х. Кінах при фортепіяні з піснями: „Ясени" та „Два кольори". Після успішного закінчення квартету мґр. С. Хемич, голова Ф.К.У., дав короткий перегляд розвитку катедри українознавства на Гарвардському Університеті, її осягнення та пляни на будуче, закликаючи усіх „завершити діло до кінця", слова виголошені о. монс. С. Валандюком, парохом української католицької церкви св. Михаїла, під час Служби Божої. Мистецьку частину Ювілею завершено виступом Г. Андреадіс, що відспівала арію „Уіліа" з оперети Ф. Легара „Весела вдовичка" в українській мові та пісню „Вперед, друзі!". Невгаваючі оплески присутніх гостей примусили співачку відспівати додатково народну пісню „Тече вода каламутна". Тоді о. Огірко з Кольчестеру попросив усіх відспівати „Боже, вислухай благання!" Після чого молитвою закінчив святкування 20-літнього Ювілею Відділу УККА в Гартфорді.

Український Літературно Мистецький Клюб
Ню Йорк 149-2 вул.

З Літературно-мистецького Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в п'ятницю 29 січня відбудеться там вечір, на якому антрополог Дарія Дика доповідатиме на тему „З досвіду подорожей і розкопок будучого антрополога". Вечір уладжено з участю 457 Відділу УНСоюзу „Культура". Доповідь багато ілюстрована прозірками. Початок о год. 8 веч.

Збори Відділу „За Патріярхат" у Клівленді

Цьогорічний сезон загальних зборів у Клівленді зачав Відділ Т-ва За Патріярхальний Устрій Української Католицької Церкви своїми зборами 9-го січня 1971 р. в Українськім Культ.-Гром. Осередку при Стейтовій Дорозі.

По відкритті зборів заст. голови д-ром Мичковським, приявні обрали Президію у складі: інж. І. Фура, проф. Р. Чучкевича і секретаря З. Квіта, який згодом відчитав протокол з попереднього зібрання. Звіти з праці подавали: секретар д-р Я. Крив'як, скарбник мґр І. Зварун, орган. реф. З. Квіт, видавн. реф. С. Кікта і Я. Попель від Контр. Комісії. Відділ вже 5 і пів року сповняв у Клівленді статутові завдання, щоб втягнути загал мирян в акцію Народу за добуття нашій Церкві помісности і патріярхат. Популяризації цих завдань і придбані фондів віддано в нашім місті багато старань не лиш силами Управи, але й добровольців із членів Відділу та громадян від інших організацій. Дотеперішня акція замикається такими цифровими даними: 4 інформаційні сходини, бенкет в пошану Їх Блаженства Верховного Архиєпископа Иосифа Сліпого, сходини з богословською доповіддю, 3 громадські збори, 2 святочні імпрези (25-ліття ліквідації УКЦ в Україні, Неділя Помісної УКЦ - з Літургіями в церквах), збирання підписів до Риму від мирян, а потім від організацій, висилання листів з проханнями, побажаннями чи протестами, організовання поїздок до Торонта, Риму, Філядельфії і Вашинґтону та участь там же в урочистостях, згл. мирних демонстраціях, власні видання з нагоди посвячення Собору св. Софії, поширювання видань Верховного Архиєпископа і інших пов'язаних з актуальними акціями видавництв та врешті 8 вистав релігійних видань (власні публікації, періодики, книжки, всякі пам'ятки сучасного руху). Цю діяльність в осідку Відділу доповнює ще участь у З'їздах і нарадах Централі Т-ва та Координаційного Комітету.

На сімох імпрезах, ініційованих Відділом у Клівленді, виступали з промовами позамісцеві діячі: сенатор П. Юзик з Канади, д-р Р. Осінчук, проф. д-р М. Лабунька, проф. М. Чубатий, проф. д-р В. Маркусь, д-р В. Пушкар, о. М. Горошко, ред. В. Качмар, Мати Марія, ЧСВВ, проф. д-р. Т. Бирд і мґр Є. Піддубчишин. Речниками Відділу на місці і в роз'їздах були: голова інж. М. Хроно-в'ят, д-р Я. Крив'як, д-р М. Мичковський, д-р В. Топорович, З. Квіт і С. Кікта, а від Укр. Злучених Організацій-Філії УКК голова, проф. д-р М. Пап і заст. гол. д-р В. Футей. На всіх цих імпрезах були ухвалювані резолюції і потім розіслані по призначенні.

В дискусії над звітами відмічено жертвенну працю активістів та уділено абсолюторію. Для запізнання членів із статутом, відчитано його, і тоді обрано нові органи на чергову однорічну каденцію, ухвалено членську вкладку у висоті 3 дол. річно та обговорено плян праці.

До Управи увійшли: інж. І. Фур-голова, д-р М. Мичковський заст., д-р Я. Крив'як-секр., С. Маланчук — скарбн. і члени: інж. Е. Кравчук, Я. Кравчук, С. Кікта. В Контр. Комісії є: Я. Попель, проф. Р. Чучкевич і О. Макогін.

Найближчим завданням нових органів є приєднання членів до Відділу, якого адреса є: 4782 Broadale Ave., Cleveland, Ohio 44109.

Степан Кікта

Збережім спадщину наших діячів культури

Збірка у фонд видання літературної спадщини Вол. Винниченка продовжується

Київська „Літературна Україна", від 4-го серпня м. р., заявила, що В. Винниченко „був і залишився до кінця свого життя буржуазним націоналістичним діячем, затятим ворогом радянської влади", а тому, мовляв, маємо „право карати забуттям твори Винниченка-письменника".

У відповідь на цю антинародну й антикультурну заяву комуністичних пропаґандистів українське свідоме патріотичне громадянство у вільному світі, відзначаючи 90-річчя від дня народження письменника, прийшло з новими пожертвами у фонд збереження і видання літературної спадщини В. Винниченка. У другу половину ювілейного 1970-го р. пожертви поступили від таких жертводавців:

Д-р Володимир Тищенко — 150 дол., д-р Іларіон Чолган, Панько Шах, Данило Завертайло — по 100 дол., Василь Шерей (збірка на літературному вечорі 31-го жовтня 1970) — 198 дол., Дмитро Назарець, Микола Химич, д-р Б. Филипчак, Об'єднання Українців Вашинґтону, інж. Сава Зеркаль (у пам. померлих земляків і колеґ: М. Білоус, Д. Гунька, Яр. Івантишина і З. Кущинської) — по 50 дол., М. Костирко — п. л. 233) — 60 дол., Лев Майстренко — 30 дол., Татьяна Семчишин, д-р Роман Смик, В. Лоян, Іван Гаєвський (друга пожертва), Раїса та Григорій Костюк (пам'яті Марії Туркало), Олександра і Петро Марченко (пам'яті Марії Туркало), Українська православна ліґа при церкві св. Михаїла в Міннеаполісі, інж. Сава Зеркаль (замість вінка на могилу брата Якова Короля) — по 25 дол., д-р Петро Ґула, Оксана Соловей, Лука Будило, Варвара і Іван Бакало (пам'яті Марії Туркало), Марина і Юрій Зеленські (пам'яті Марії Туркало) — по 20 дол., Валентина Лимонченко — 15 дол., інж. П. Матула — 14 дол., П. Пироженко — 15 дол., І. Журківський — 13.50 дол., М. Василович, проф. П. Шуленко, І. Гаврилюк, К. Церкевич, д-р Василь Стефурак, д-р Роман Сосенко, Дмитро Нитченко (Австралія), А. Забігайло, д-р Лев Мурський, Літературно-мистецький клюб у Мельборні (Австралія), В. Дзюба, інж. М. Нешта, С. і Т. Касперський, Йосиф Федюк, д-р Павло Пундій — по 10 дол. М. Захарченко, О. Татунчак, пан Манько, М. Анастасієвський, Петро Шинкар, А. Хорович, В. Домбров (пам'яті Марії Туркало), Ольга Дядинюк, М. Кальнишівський, О. Кармелюк, О. Панченко, пан Порайко, В. Панасенко, Г. Сонов — по 5 дол. І. Кривенко — 3 дол., А. Гуменюк, Ярослав Лабка — 1 дол.

Всім цим жертводавцям Винничевська Комісія УВАН висловлює щиру подяку. Збірка пожертв і позичок у фонд видання й опрацювання літературної спадщини В. Винниченка продовжується. Пожертви просимо й надалі надсилати на адресу УВАН у ЗСА. Українська Вільна Академія Наук користується правом податкових пільг (Текс екземпт). Всі жертводавці мають право свої пожертви на УВАН відраховувати від податкових сум.

Чеки просимо виписувати на: Ukrainian Academy (Fund Vynnychenka

Посилати на адресу:
The Ukrainian Academy of Atrs and Sciences in the U.S., Inc., 206 West 100th Street, New York, N.Y. 10025.

ВІДПРАВЛЯТЬ ЗАУПОКІЙНУ ЛІТУРГІЮ З ТВОРІВ ЛЕОНТОВИЧА

Ню Йорк. — Отець Мітрат Іван Данилевич, настоятель української православної Катедри св. Володимира в Ню Йорку, інформує, що для вшанування 50-ліття трагічної смерти великого композитора Миколи Леонтовича в Катедрі у неділю 31 січня відбудеться Заупокійне Богослуження з творів композитора. Після Богослуження відбудеться Панахида, до музики К. Стеценка, у виконанні катедрального хору під диригуванням проф. Івана Завітневича. Українська православна катедра розташована при 82-ій вулиці Захід, поблизу Бродвею.

У Білому Домі відбувся бенкет і баль у честь наступника престолу Еспанії Хуана Карльоса

Вашинґтон. — У понеділок 25 січня прибули на летовище біля Балтимору в Меріленді наступник еспанського престолу князь Хуан Карльос з дружиною Софією, колишньою грецькою княжною, в товаристві 8-ох осіб, між ними еспанського міністра закордонних справ Ґреґоріо Льопеза Браво. Вони перевели ніч, як гості контр-адмірала Дж. Ф. Калверта, суперінтендента Морської академії, в якій Хуан Карльос студіював в 1958 р. На другий день, у вівторок 26 січня, Хуан Карльос і Софія прибули до Вашинґтону, як гості президента Ніксона, їх вітали 19 гарматніми стрілами й іншими почестями, що їх віддають головам чужих держав. Обідом приймав еспанських гостей державний секретар Вілліям Роджерс, а вечером відбувся в Білому Домі бенкет та після нього баль, з участю 100 запрошених гостей, між ними видатних представників господарського й культурного світу. У всіх промовах, що їх виголосили державний секретар Роджерс, през. Ніксон і Хуан Карльос, підкреслювано американсько-еспанську приязнь. ЗСА й Еспанія підписали були перший договір про встановлення в Еспанії морсько-летунських баз в 1953 р. і 6 серпня 1970 продовжено той договір з деякими змінами. Хуан Карльос зазначив у своїй промові, що він прибув до ЗСА, як майбутній король Еспанії. Це його перша офіційна візита, бо, зрештою, він приїздив сюди з своєю молодою дружиною у 1962 р. на подружню подорож і після того вони приїздили сюди приватно тричі. 33-річний Хуан Карльос і 32-літня Софія мають троє дітей, від 3-ох до 8-ох років. Обоє говорять плавко по-англійськи. През. Ніксон заявив, м. ін., що американці — поруч англійської мови — користуються найбільше еспанською мовою. Хуан Карльос і Софія будуть свідками вистрілення „Аполло 14" в Кейп Кеннеді на Флориді в найближчу неділю, після чого відлетять до Еспанії.

Двадцятиліття СУМА в Міннесоті

Осередок СУМА ім. гетьмана Івана Мазепи в Міннеаполісі, Міннесота, відзначив 20-ти ліття свого існування в днях 31-го жовтня і 1-го листопада 1970 р. Святкування відбулися в формах бенкету, балю і концерту, в приміщенні Українсько-Американського Дому в Міннеаполісі.

У суботу 31-го жовтня почалося святкування бенкетом, на котрому були присутні представники українських церков, Крайової Управи СУМА та інших осередків. Священик української католицької церкви, отець Дорош, благословив молитвою бенкет. У імені Крайової Управи СУМА, друг Олександер Черінь виголосив привітання та промову. Осередок ім. Павлушкова в Чикаго, представляли друг Ярослав Куляс і подруга Оля Голяш. Друг Ярослав Верещак привітав Осередок від Крайової Управи ТУСМ і від сумівської дружини „Сибірські вовки". Від відділу юнацтва, булавна Леся Никифорук подякувала засновникам осередку і всім, хто підтримував працю впродовж двадцяти років. Також прочитано привіти від багатьох місцевих організацій, та від осередків, котрі не були репрезентовані. Пані Карпяк-Бенцаль проспівала свою улюблену пісню „Сніг паде". Бенкет був закінчений молитвою, відчитану отцем Миколою Антохієм, настоятелем української православної церкви. Друг Анатоль Гноєвий, перший голова Осередку, провадив бенкетом. Після бенкету, відбувся баль, на якому присутніх розважало співом Сумівське Тріо.

У неділю, відбувся попис мистецьких самодіяльних гуртків при осередку. Концерт розпочався традиційною сумівською піснею, „Коли в вечір світять зорі" і молитвою українського юнака. Цим з'єдналися дві великі частини сумівського гасла, „БОГ і Україна". Дівочий хор, під керівництвом інж. Е. Карпяка та із акомпаньяментом подруги Ірени Михайльонки, заспівав декілька народних і сучасних пісень. Танцювальний гурток під керівництвом друга Мирона Дудинського, виконав різні українські та обрядові танці. Індивідуальні виступи юнацтва, між ними декламації і сумівський секстет,350 популярні — попописувалися на концерті. Подруга Надя Дорощак була заповідачем. Цей концерт не тільки показав мистецькі досягнення Осередку, але також підкреслив співпрацю між керівниками і молоддю.

За двадцять років нашого існування осередок багато зробив у ділянці виховання молоді і в українсько-громадському житті. Мало які виставки відбувались без участи СУМА. Довший час при осередку існувала оркестра, яка разом із танцювальним гуртком та хором їздила по Америці і Канаді із концертами. Наш осередок у Міннеаполісі вперше започаткував табори для молоді на терені Міннесоти. Від 1958-го р. відбулося дев'ять виховно-відпочинкових таборів улаштованих СУМА. Але найбільшою роботою було духове виховання молоді, затримання її при українській громаді, головне завдання нашого Осередку.

Теперішня управа осередку ім. гетьмана Івана Мазепи, є в слідуючому складі: Богдан Мандибур, голова; Володимир Лісович, заступник голови; Ірена Михайльонка, секретар; Ігор Вдовичин, скарбник; Савіра Данилишин, головна виховниця; Леся Никифорук, булавна; Леся Свінціцька, культурно-освітня референтка; Галина Бреславець, пресова референтка; Анатоль Гноєвий, Люба Левицька, члени управи. Управа осередку співпрацює із булавою відділу юнацтва та із батьками молоді, щоб якнайліпше проводити виховні і суспільні справи.

Відділ юнацтва розділений на п'ять роїв, виховниками: Савіра і Степан Данилишини, Леся Никифорук, Леся Свінціцька і Галина Бреславець. Хоч запланована праця розділена по окремих гуртках між ними існує тісна співпраця. Більшість членів Юнацтва належать до самодіяльних гуртків при СУМА.

Танцювальний гурток розділений за віком на три групи. Проби й виступи відбуваються регулярно. Дівочий хор при осередку часто виступає на громадських імпрезах. При осередку існують менші самодіяльні гуртки, котрі також часто пописуються.

Важливо відмітити, що молодь не тільки хоче, а також у багатьох випадках перебирає ініціятиву і провід у свої руки. Це є ознака того, що молодь хоче і може перебрати місце старших.

Метою святкувань нашого 20-ти ліття було відмітити працю всіх тих, які започаткували і продовжували Сумівське життя в Міннеаполісі. Наших основоположників не різнили їхні віровизнання, політичні переконання, ані походження, бо їх всіх в'язало бажання об'єднати всіх українців і зорганізуватися до української Національної діяльности в Міннесоті. Цим людям, і багатьом іншим, ми вдячні.

Але вже прийшов час, щоб і ми, молодь, перебрали їхні місця, як активні діячі. Ми мусимо бути готові до цієї важливої роботи. Нашим обов'язком тепер є продовжувати роботу, яку до цього часу робили старші. Ми вдячні тим, хто виховав нас на свідомих українців. Надіємося, що ми гідно продовжуватимемо ними започатковану працю.

Галина Бреславець, пресова референтка осередку СУМА ім. гетьм. І. Мазепи в Міннеаполісі, Міннесота.

В Кензас Сиrі помер Богдан Музика

Св. п. Богдан Музика

Кензас Сиrі, Кензес. — В середу 6-го січня ц. р. помер несподіваною смертю Богдан Музика, громадський діяч та довголітній Голова Відділу Українського Конґресового Комітету в Кензас Сиrі. Приїжджає до ЗСА, як фармерський робітник в стейті Кензес, але вкоротці переїздить до Кензас Сиrі, де включається в громадсько-суспільну працю. Він та ціла його родина — стає членом Народного Союзу, та займає різні функції в місцевому Відділі УККА.

Потім вибирають його на голову УККА й тоді праця місцевого Відділу набирає розмаху. Особисто входить в контакти не тільки з посадником міста, але також з губернатором та іншими політичними діячами свого стейту. Після довших заходів посадник міста проголосив день 22-го січня — українським днем, і цей 1964-ий р. стає пропам'ятним в історії української громади Кензас Сиrі, бо це вперше в історії міста заіснувало таке проголошення. Декілька років тому, 8-го березня 1962-го р. делеґація української громади на чолі з головою УККА Богданом Музикою зустрічаються з губернатором стейту та вручають йому декілька книжок, як історію України та інші. В 1967-му р. делеґація українців на чолі голови УККА Музики та в присутності репрезентанта Централі УККА, Душника передає українські книжки для бібліотеки бувшого президента ЗСА Геррі Трумана.

Коли ще в п'ятдесятих роках українські імпрези відбувалися в приватних домах, то на сьогоднішній день маленька громада Кензас Сиrі може похвалитися гарною домівкою для різних сходин чи свят.

За цю працю українська громада вдячна Богданові Музиці і тому громадно, з великим жалем, відпроваджувала його на вічний спочинок. Залишив він у смутку дружину Надію та трьох синів і доньку. Нехай земля Вашинґтона буде йому легкою, та відданому працівникові на національній ниві — Вічна пам'ять!

О. Б.

УНІКАЛЬНА ЛЮДИНА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

вчений цілком щиро відповідав: „Скільки? Ви знаєте, забув!"

Совєтський режим довгий час висловлював українському академікові - поліґльотові, письменникові й поетові А. Кримському „вотум недовіря". Такий знавець мусів би жити в Москві й працювати для Москви. І хоча 70-річчя з дня народження формально відзначили в Києві, акад. А. Кримський при першій же нагоді хатів подякувати владі, за якої він не раз перебував у моральній біді й матеріяльній нужді, а в 1930-х роках побував і на неофіційному засланні, в совєтській Азії. Коли в 1941 році на полях України заклекотіли танки, академік вирішив залишитись в Україні, не відступати з большевиками. Він подався з Києва до рідної Звенигородки, але працівники Всеукраїнського НКВД знайшли старенького ученого й примусово вивезли в Казахстан, де 25 січня 1942 року він і помер.

Режим не виявив бажання пошанувати пам'ять українського енциклопедиста XX століття, науковця і письменника А г а т а нгела Кримського навіть в таку ювілейну річницю, як 100-річчя з дня його народження. В УССР не вийшло ні одного перевидання його оригінальних творів, а в київській пресі не було навіть „побажання читачів" встановити цій великій людині, заслуженій для української і світової науки та культури, пам'ятника.

(Л. П.)

НАРАДА І ЗУСТРІЧ В ОМУА

Ню Йорк. — В суботу 23-го січня ц. р. відбулася у домівці Об'єднання мистців українців в Америці при 149 Друга евеню в Ню Йорку нарада гурту активних мистців у справі більшого інформування громадянства про діяльність українських мистців і їхні проблеми, як теж про різні події з мистецького життя в ЗСА. Після того відбулася там товариська зустріч, з участю багатьох членів і приятелів ОМУа з їхніми родинами, разом понад 50 осіб. Домівка мистців відновлена. Її дві кімнати охоплюють теж постійну ґалерію, в якій тепер є понад 50 образів найвидатніших сучасних наших мистців.

Купуйте в підприємствах, які оголошуються в „Свободі"!

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ПЕТРУНЕЛЯ КУЧЕРЯВКА, членка УНС Відд. 206 Т-ва Запор. Січ в Вунсакет, Р. Ай., померла 24 жовтня 1970 р. на 71 р. ж. Стала членкою УНС в 1929 р. Полишила в смутку мужа Чарла, 2 доньки: Рожу і Стасю та 2 внуків і правнука. Похорон відбувся 26 жовтня 1970 р. на цвинтарі св. Михайла в Блекстон, Масс.

Вічна Їй Пам'ять!

Управа

МИХАЙЛО ПОДОЛЯК, довголітній член Відд. 106, Б-тва св. о. Миколая в Чикаґо, Ілл., помер 22-го жовтня 1970 року на 72-ому році життя. Покійний народився 1901 р. в Зах. Україні і став членом УНСоюзу в 1929 р. Залишив у смутку дочку Марію й дальшу родину. Похорон відбувся 26 жовтня 1970 р. на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Управа

СТЕПАН ЛУЦИК, довголітній член Відд. 218, Т-ва „Сокіл" в Кемпбел, Огайо, помер 16 листопада 1970 р. на 33-ому році життя. Покійний народився 23 січня 1937 р. у Вернон, Огайо, і став членом УНСоюзу в 1960 році. Залишив у смутку матір Єву. Похорон відбувся 19 листопада 1970 року на цвинтарі Рак Ридж в Мерсер, Па.

Управа

АНДРІЙ РУТОВИЧ, довголітній член Відд. 267, Т-ва ім. Т. Шевченка у Вестбюрі, Н.Й., помер 16-го листопада 1970 р. на 84-му році життя. Покійний народився 15 жовтня 1886 р. в Зах. Україні і став членом УНСоюзу в 1923 році. Залишив у смутку дочку Ольгу. Похорон відбувся 19-го листопада 1970 року на цвинтарі Св. Хреста (Голі Род) у Вестбюрі, Н.Й.

Ґльорія Толопко, секр.

ЙОСИП МОМОТ, довголітній член Відд. 156, Т-ва ім. Т. Шевченка в Честер, Па., помер 2 листопада 1970 р. на 75-ому році життя. Покійний народився 1 лютого 1895 року в Україні і став членом УНСоюзу в 1948 році. Залишив у смутку дочку Анну і синів Михайла та Йосипа. Похорон відбувся 6 листопада 1970 р. на Еджвуд Меморіял цвинтарі в Кавкордвил, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Новак, секр.

ПЕТРО ДУБОВЕЦЬКИЙ, довголітній член Відд. 158, Т-ва ім. Б. Хмельницького в Брукляні, Н.Й., помер 30 жовтня 1970 року на 74-му році життя. Покійний народився в с. Отиніх, пов. Товмач, Зах. Україна в 1896 році, і став членом УНСоюзу в 1916 році. Покійний був одним із засновників Українського Народного Дому в Брукляні, провадив танцювальний гурток молоді, був предсідником, рек. секретарем, а останньо головою Контрольної Комісії 158 Відд. УНС. Залишив у смутку дочки Дороті, Мері й Ірину, трьох зятів і вісім внуків. Похорон відбувся 4 листопада 1970 р. на цвинтарі Оливна Гора (М. Олівет) в Меспет, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Ол. Саноцький, секр.

АННА ЗАМУЛІНСЬКА, довголітня членка Відділу 99, Б-тва св. о. Миколая у Вілкс Бері, Па., померла 4 грудня 1970 р. на 76-ому році життя. Покійна народилася 8 грудня 1895 р. в с. Гуменів, пов. Калуш в Зах. Україні і стала членкою УНСоюзу в 1927 році. Залишила в смутку дочки Марію й Олену, сина Йосипа, одинадцять внуків і п'ять правнуків, п'ять сестер і брата в Україні. Похорон відбувся 7 грудня 1970 р. на цвинтарі св. апп. Петра і Павла в Плейнс, Па.

Вічна Її Пам'ять!

Василь Валіґун, секр.

ОЛЕКСАНДЕР КЛИМКО, інженер-архітект, відомий український артист-маляр, довголітній член Відд. 457, Т-ва „Культура" в Ню Йорку, помер 27 листопада 1970 року на 64-ому році життя. Покійний народився 1906 р. в Жовкві, Зах. Україна, і став членом УНСоюзу в 1958 році. Залишив у смутку дружину Анну, брата Євгена і дальшу родину в ЗСА й Україні. Похорон відбувся 2 грудня 1970 року на українському православному цвинтарі у Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Тарас Шумилович секр.

МИКОЛА САВРУК, довголітній член Відд. 147, Б-тва св. Михайла в Аллентавн, Па., помер 7 грудня 1970 р. на 70-ому році життя. Покійний народився 1900 року в с. Романівка, пов. Рудки, Зах. Україна. Залишив у смутку дружину Софію, сина Степана, внука Давида й зятя Івана. Похорон відбувся 10-го грудня 1970 р. на українськім православнім цвинтарі св. Марії у Вайтголл, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Ів. Зазворський, секр.

МАРІЯ ПЕЙКО, довголітня членка Відд. 332, Сестрицтва Преч. Діви Марії в Мейлвуд, Н.Дж., померла 17 грудня 1970 р. на 79-ому році життя. Покійна народилася 11 квітня 1891 р. в Україні і стала членкою УНСоюзу в 1933 році. Залишила у смутку дочок Анну, Метті і Етел та сина Івана. Похорон відбувся 19 грудня 1970 р. на цвинтарі Св. Хреста в Норт Арлінґтоні, Н.Дж.

Вічна Її Пам'ять!

А. Кейбіда, секр.

ВАСИЛЬ БАБСЬКИЙ, довголітній член Відд. 158, Т-ва ім. Б. Хмельницького в Брукляні, Н.Й., помер 29 листопада 1970 р. на 63-му році життя. Покійний народився 1908 року в с. Дички, пов. Рогатин, Зах. Україна і став членом УНСоюзу в 1949 році. Залишив у смутку дружину Емілію, сина Степана та дочку Осипу. Покійний був опікуном хворих 158 Відд. УНС в Брукляні та активним членом Організацій Українського Визвольного Фронту в Брукляні. Похорон відбувся 2 грудня 1970 р. на цвинтарі Оливна Гора в Меспеті, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Ол. Саноцький, секр.

ВАСИЛЬ ЛЕСНЬОВСЬКИЙ, довголітній член Відд. 292, Б-тва св. Ів. Хрестителя в Дітройті, Миш., помер 8-го грудня 1970 р. на 75-ому році життя. Покійний народився 9 квітня 1895 р. в Україні і став членом УНСоюзу в 1935 році. Залишив у смутку дружину Софію, сина Василя, доньку Марію, сестри Анну і Катерину та п'ять внуків. Похорон відбувся 12 грудня 1970 р. на цвинтарі Ст. Гедвіґ в Дірборн Гайтс, Миш.

Вічна Йому Пам'ять!

Петро Федик, секр.

МИХАЙЛО М. ОВЧИННИК, довголітній член Пластового 174-го Відділу УНС в Дітройті, Миш., помер 5 грудня 1970 р. на 70-ому році життя. Покійний народився в Глухові в Україні і став членом УНСоюзу в 1957 році. Залишив у смутку дружиню Марію. Похоронений на українськім православнім цвинтарі в Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

А. Слюсарчук, секр.

ІЛЛЯ ДИҐАС, довголітній член Відд. 146, Т-ва ім. Ів. Франка в Дітройті, Миш., помер 30 листопада 1970 року на 84-ому році життя. Покійний народився 1886 р. в с. Славна, пов. Зборів, Зах. Україна і став членом УНСоюзу в 1933 році. Залишив у смутку дружину Марію, синів Михайла і Степана, невістку Иоанну та двох внуків. Похорон відбувся 3 грудня 1970 р. на цвинтарі Мавнт Олівет в Дітройті, Миш.

Вічна Йому Пам'ять!

Г. Корбяк, секр.

ДЕНИС Ф. БЕРРІ, довголітній член 339-го Відділу УНС у Філядельфії, Па., помер 29 листопада 1970 р. на 49-ому році життя. Покійний народився 15 серпня 1921 р. у Філядельфії, Па. і став членом УНСоюзу в 1952 році. Залишив у смутку дружину Клару, дочку Марґариту та сина Івана. Похорон відбувся 2 грудня 1970 р. на цвинтарі св. апп. Петра і Павла в Спрінґфілд.

Семен Лупацій, секр.

МАРІЯ ГАВЕЛКО, довголітня членка Відд. 270, Б-тва св. Ів. Хрестителя в Джерзі Сиrі, Н.Дж., померла 8 грудня 1970 р. на 56-ому році життя. Покійна народилася 3 червня 1914 року в Зах. Україні. Залишила у смутку дочки Богданку і Марію, брата Петра Петришина та сестру Софію Ващук. Похорон відбувся 11 грудня 1970 р. на цвинтарі Св. Хреста в Норт Арлінґтон, Н.Дж.

Вічна Її Пам'ять!

Ст. Островський, секр.

ОЛЕСЯ КОРДУПЕЛЬ, довголітня членка Відд. 127, Б-тва св. о. Миколая в Боффало, Н.Й., померла 1 грудня 1970 року на 51-ому році життя. Покійна народилася 29 квітня 1919-го року в Боффало, Н.Й. і стала ченкою УНСоюзу в 1940 році. Залишила у смутку мужа Михайла, синів Михайла і Тому, дочку Надю, п'ять сестер і дальшу родину. Похорон відбувся 5-го грудня 1970 р. на цвинтарі Св. Хреста в Лакавана, Н.Й.

Вічна Її Пам'ять!

Управа

ІВАН РОЗДОЛЬСЬКИЙ, член Відд. 32, Т-ва ім. О. Ольжича у Філядельфії, Па., помер 1 грудня 1970 р. на 46-ому році життя. Покійний народився 5 січня 1924 р. в Олерянах, Зах. Україна і став членом УНСоюзу в 1970 році. Залишив у смутку дружину Христину і дочку. Похорон відбувся 4 грудня 1970 р. на цвинтарі Овклейн у Філядельфії, Па

Вічна Йому Пам'ять!

Анна Хомин, секр.

ЄВГЕН ТИМОЧКО, довголітній член Відд. 59, Т-ва „Українська Січ" в Бриджпорті, Конн., помер 30 жовтня 1970 року на 70-ому році життя. Покійний народився в Перемишлі, Зах. Украна і став членом УНСоюзу в 1951 році .Залишив у смутку сестру Стефанію і дальшу родину. Похоронений на цвинтарі св. Михайла в Стратфорд, Конн.

Мих. Галькевич, секр.

МИХАЙЛО ЯНОШАК, довголітній член 286-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Сиrі, Н.Дж., помер 7 грудня 1970 року на 66-ому році життя. Покійний народився 1904 р. у Кам'янці, Зах. Україна і став членом УНСоюзу в 1927 році. Залишив у смутку дружину Анну. Похорон відбувся 11 грудня 1970 р. на цвинтарі Преображення Господнього (Голі Трансфіґюрейшен) в Неитікок, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Перл Хеляк, секр.

ПЕТРО СТЕЦЕНКО, член 316 Відд., Т-ва Укр. Нар. Дім в Рочестері, Н.Й., помер 4-го грудня 1970 р. на 65-ому році життя. Покійний народився в 1905 р. в с. Яблонівка, біля Полтави, і став членом в 1964 році. Залишив у смутку дружину Олександру, дочок Марію і Галину та внуків. Похорон відбувся 7 грудня 1970 р. на цвинтарі Мавнт Гови в Рочестері, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА"

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ
за культурні імпрези (академії, посмертні згадки, розшуки, подяки) — $2.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ
за приватні концерти. бизнесові оголошеня (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.) — $3.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ
ЗА ПОЛІТИЧНІ ОГОЛОШЕННЯ (виборчі кампанії) — $4.00
ОГОЛОШЕННЯ ЧЕРЕЗ 8 ШПАЛЬТ (ціла сторінка) по — $3.00
за інч за кожного рода оголошення.
ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на одну шпальту — $4.75
ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на дві шпальти — $6.50

ОГОЛОШЕННЯ НА ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО (2 ДНІ ПЕРЕД ПОЯВОЮ) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ ДО 12-ої ГОДИНИ ДНЯ.

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ всі організації, установи і поодинокі особи, які довгують за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, доки не будуть вирівняні попередні рахунки.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

НЕДІЛЯ, 31-го СІЧНЯ 1971 р.

MANVILLE, N.J. Річні збори Т-ва Т. Шевченка — 349-ий Відд. о год. 2-ій по пол. в домі Мих. Габера при вул. Washington. На порядку: звіти Управи і Контр. Комісіє, вибір нової управи на 1971 р. та ріжні справи. Проситься чл. прибути на збори. — Й. Геречка, предс., М. Захарко, секр.

СУБОТА, 6-го ЛЮТОГО 1971 р.

ДЕНВЕР, Кольорадо. Річні збори Т-ва Л. Українки — 226 Відд. о год. 6:30 веч. в Пластовому Домі при Пікос і 40-ій Аве. Проситься членство прибути на збори. — Управа.

ТАРЗАН, Ч. 6500 Мамбо є проти Гана

Можу вбити тебе вістрям твого власного списа... або списом, що його я обіцяв звернути Мамбові — з твоєю кров'ю на ньому!

Не виявляй йому свого милосердя, Тарзане! Він уб'є тебе, як тільки дістане іншу нагоду!